

REVISTA ROQUEROLS:
Publicació mensual independent d'informació local.

DIRECCIO:

Director
Josep Illa
Sots-director
Carles Ventura

CONSELL DE REDACCIO:

Ferran Many
Ferran Ribó
Marta Pujol
Eva Bertran
Miquel A. León
Mercè Falguera

FOTOGRAF:

Agustí Huertas

**ADMINISTRACIO I
SECRETARIAT:**

Apartat de Correus, 94
LA ROCA

Telèfons:

842 08 07 i
842 09 48

**COMITE CORRECTOR
D'ESTIL:**

Salvador Illa
Juli G. Valls
Llorenç Peláez

COL.LABORADORS:

Isabel M. Vera
Teresa Ametller
Joel Viverr
Xavier Huertas
Teresa Pont
Lourdes Mans

EDITA:

Associació de la Premsa
i la Cultura a La Roca

IMPRIMEIX:

ARCO, S.A.
Carretera Dosrius, 46
Tel. 846 09 05
CARDEDEU

D.L. B-29 358/84

La Revista ROQUEROLS no es fa en absolut responsable dels articles i col·laboracions que estiguin signats. Són parers no forçosament compartits per la revista i que només reflecteixen la forma de pensar dels qui ho signen.

Número publicat amb el suport de:

L'EXCM. AJUNTAMENT
DE LA ROCA

Membre de
l'Associació Catalana
de la Premsa
Comarcal

LA PRIMERA PEDRA

La Roca és un poble amb una història rica i dilatada. Prova d'això en són el castell, reconstruït, i les rutes arqueològiques tan abundants al nostre municipi. Però la història del nostre poble no s'esgota, ni molt menys, amb aquests dos episodis. De fet, la història de La Roca és ben poc coneguda perquè no ha estat gairebé estudiada. Que hom recordi, l'estudi més complet i general s'ha fet sobre la història del nostre municipi fou el petit opuscle monogràfic de l'anterior rector, Mn. Jordi Sales. Tret d'aquí, la monografia de Carreras Candi.

Les causes d'aquest fet objectiu, ben segur, són múltiples i diverses. No és la nostra intenció fer-ne una enumeració exhaustiva. Sí, però, que volem recalcar dos fets que ens semblen evidents. La primera cosa que volem recalcar és que aquesta mancança d'estudis sobre el nostre poble no és en cap cas deguda al poc interès que pugui oferir la nostra història. De fet, cap història de cap indret està mancada d'interès, però encara menys si aquest indret ha jugat, com és el nostre cas, un paper de primer ordre en certs moments. En segon lloc, estem segurs que entre les causes que han portat a tal fet cal contar-hi la del total desordre i deixadesa dels materials dels quals els historiadors es serveixen. Es a dir, no hi havia els materials a punt per si algú es decidís a indagar sobre el nostre passat.

Aquesta gran mancança que acabem de mencionar ha estat al seu torn la causa, d'una banda, de que molts materials que s'han anat trobant no es poguessin conservar pel municipi i anessin a parar allà on els corresponia. Per a il·lustrar aquest fet no ens cal anar massa enrera en el temps, ni ens cal remoure aconeixements que, com el darrer canvi de rector, varen tenir, per aquest mateix motiu que estem comentant, àmplia repercussió al si del nostre poble. En tenim prou retrocedint uns mesos enrera quan, amb motiu de l'asfaltament de carrers, es van trobar unes antigues pedres de molí, algunes de les quals, per falta de lloc adequat on conservar-les, s'han esgarriat. D'una altra banda, aquesta mancança ha impedit i impedeix que es reuneixi tota la informació que actualment hi ha, i que es reuneixi en un sol lloc.

Un esdeveniment recent ha fet, però, canviar si més no una mica aquest desolador panorama. Ens referim als treballs que s'estan portant a terme per a la constitució d'un arxiu municipal.

Es aquest un fet amb dues avantatges immediates: organitzar tots els documents de què disposem, que són força, i potenciar en la gent que està desenvolupant aquesta feina, gent competent i de La Roca, un interès pel nostre passat que potser i amb sort un altre dia cristal·litzarà en algun estudi seriós i ampli del mateix.

Queda, en aquest mateix camp, molt a fer. Massa pels temps que vivim. Allò més immediat és l'acondicionament d'un lloc adequat on reunir les restes arqueològiques i troballes per l'estil. Es això responsabilitat i competència de les autoritats municipals.

S'ha posat la primera pedra de l'edifici de reconstrucció del nostre passat. Només la primera, però almenys la primera.

LA DROGA: un problema humà.

Potser que a algú li sembla estrany que parlem ara i aquí d'un tema tan tractat i tan llunyà com el de la droga; tractat perquè sovint en sentim parlar, i llunyà perquè ens sembla un problema típic de les grans ciutats, però no dels pobles com el nostre. Doncs ni una cosa ni l'altra.

Del tema de la droga se'n parla molt, però gairebé sempre s'aborda la vertent humana del problema per posar l'accent a la dimensió socio-econòmica de l'afer. El de la droga és, per sobre de tot, un problema humà, de persones amb noms i cognoms que el pateixen a diari.

Quan a la llunyania del problema, aquesta és sens dubte fictícia. Cert és que els grans centres de consum de droga són a les grans ciutats, però això no vol dir ni que no n'hi hagi als pobles com el nostre, ni que ens n'haguem de despreocupar. Perquè, per bé o per mal, la interacció entre els diferents nuclis urbans és avui tan elevada que els problemes d'un d'ells esdevenen problemes de tots els que el circumden.

Hi ha hagut veus, il·lustres per cert, que han defensat recentment la despenalització del consum i tràfic de drogues. Es aquesta una qüestió interessant a l'hora que complexe.

Ens permetrà el lector que ens reservem el judici al respecte, no sense anticipar, emperò, el nostre recel sobre aquestes postures que són, pel cap baix molt discutibles. I més si s'enfatitza com ho pretenem nosaltres, la dimensió humana del problema.